

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Sergiu Popușoi împotriva Ministerului Apărării Republicii Moldova și Regimentului de Stat Major „General Nicolae Petrică”, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Inspectoratul de Stat al Muncii

(încasarea indemnizației unice de concediere și penalității de întârziere din cauza neachitării la timp a indemnizației unice)

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2024

(cererea nr: 2ra-183/25
Nr. PIGD 2-23142117-01-2ra-04042025)

Reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. Andrei Ojoga
Curtea de Apel Chișinău - jud. Pulbere R., Dulghieru D., Gonciar E.

6 august 2025

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților recursul declarat de Sergiu Popușoi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 octombrie 2023, Sergiu Popușoi a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării Republicii Moldova și Regimentului de Stat Major „General Nicolae Petrică”, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Inspectoratul de Stat al Muncii privind încasarea indemnizației unice de concediere și penalității de întârziere. Prin aceasta a solicitat încasarea de la Ministerului Apărării indemnizația unică de concediere în valoare de 14 solde lunare și încasarea penalității de 0.3% pentru fiecare zi de întârziere a achitării indemnizației calculată începând cu 13 iulie 2023 și până la data achitării indemnizației unice menționate.

2. În motivarea soluției a indicat că vechimea de serviciu militar constituia 22 ani 11 luni și 15 zile care îi acorda dreptul la indemnizația unică bănească de 14 solde lunare.

3. După eliberare s-a adresat verbal Regimentului de Stat Major pentru achitarea indemnizației dar a fost informat că Regimentul a perfectat actele necesare și a înaintat demers Ministerului Apărării în vederea alocării surselor financiare. Peste 2 luni din data concedierii s-a adresat cu cerere prealabilă Ministerului Apărării prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației unice și penalității pentru fiecare zi de întârziere. Drept răspuns, Direcția managementul resurselor a informat că Ministerul Apărării întreprinde măsurile necesare în acest sens și s-a adresat Ministerului Finanțelor cu propunerea de rectificare a Legii bugetului de stat.

4. În motivarea acțiunii sale, reclamantul a făcut referire la art. 19, 35 alin. (3) lit. a) sau m) din Legea cu privire la statutul militarilor 165/2005, art. 10 alin. (2), art. 330, 348, 349, 353, 354, 355, 356 din Codul muncii.

5. La 31 octombrie 2023 reclamantul a depus o cerere de concretizare în care a indicat că la 30 octombrie 2023 Ministerul Apărării a achitat indemnizația unică de concediere de 14 solde lunare în valoare de 242 925,76 lei. Cu toate acestea, în continuare, reclamantul și-a menținut pretenția de încasare a penalității în mărime de 79 436,72 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin [hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 13 februarie 2024](#) cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 15 februarie 2024, Popușoi Sergiu a depus o cerere de apel prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii din 13 februarie 2024 și admiterea integrală a acțiunii în modul concretizat.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 8 octombrie 2024](#) s-a respins apelul declarat de Sergiu Popușoi și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2024.

9. În motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat că achitarea indemnizației către Sergiu Popușoi a fost în imposibilitate de a fi executată, din motivul lipsei resurselor financiare în bugetul Ministerului Apărării, care în acest sens a întreprins toate măsurile necesare pentru a solicita fonduri suplimentare de la Ministerul Finanțelor prin modificarea Legii bugetului de stat pentru anul 2023.

10. La fel, instanța de apel a luat în considerațiune că lipsa temporară a mijloacelor financiare nu poate fi imputată Ministerului Apărării, fiind cauzată de factori ce nu au ținut de voința angajatorului, la caz neputând fi calculate penalitățile de 0,3% din suma neplătită în termen.

11. Astfel, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că în urma pronunțării asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere atât la probele administrat, cât și la dispozițiile legale aplicabile la caz, soluția dată de instanța de fond este corectă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 4 aprilie 2025, Sergiu Popușoi a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 8 octombrie 2024 prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată în sensul concretizat.

13. În susținerea recursului său, Sergiu Popușoi a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și consideră că instanța a încălcat normele de drept material și a interpretat eronat legea.

14. Recurentul a indicat că normele Codului muncii nu prevăd că penalitatea pentru neachitarea în termenul legal a indemnizației de concediere poate să nu fie calculată și încasată în caz dacă angajatorul a întreprins măsuri pentru a obține rectificarea bugetului. Astfel, decizia instanței de apel ar contraveni prevederilor Codului muncii și ar leza dreptul recurentului la trai decent.

15. Suplimentar, recurentul indică că instanțele inferioare nu au verificat de ce angajatorul nu a redistribuit bani alocați la alte articole pentru achitarea prioritara a cheltuielilor de personal, inclusiv a indemnizațiilor de concediere.

16. Recurentul mai susține că instanțele inferioare nu și-au motivat corespunzător actele de dispoziție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

18. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

19. Art. 442 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

20. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

21. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă indică că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 8 octombrie 2024 (f.d. 114).

23. Decizia integrală a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurentul Sergiu Popușoi la 7 februarie 2025 (f.d. 125).

24. Recurentul Sergiu Popușoi a depus la Curtea Supremă de Justiție cererea de recurs la 4 aprilie 2025, motiv pentru care se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atrage atenția, în principal, că prevederile Codului de procedură civilă indică nu doar asupra caracterului nedevalid al recursului, dar și asupra unui standard de seriozitate a din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material, capabile să răstoarne deciziile instanțelor de apel contestate.

26. Astfel, pentru a trece testul de admisibilitate, cererile de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată și raportată la decizia instanței de apel.

27. Este adevărat că situația în care recursul reproduce cererea de chemare în judecată este diferită de cea în care recursul reproduce identic conținutul cererea de apel. A doua situație poate crea iluzia unei critici, dar care este superficială dacă nu este raportată explicit la considerentele decizii instanței de apel atacate.

28. Instanța de recurs observă că temeiurile de casare sau modificare a unei hotărâri judecătorești (art. 386-388 din Codul de procedură civilă) sunt diferite de temeiurile recursului (art. 432 din Codul de procedură civilă). Așadar, este firesc ca și conținutul cererilor de apel și de recurs să fie diferite. În caz contrar, recurentul nu aduce elemente noi, ci doar repetă poziții anterioare, eventual „anticipând” critica față de o decizie care încă nu este emisă.

29. O astfel de conduită procesuală – reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs – duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel.

30. Principala problemă ridicată de recurent se referă la faptul că acesta consideră că penalitatea legală reglementată la art. 330 alin. (2) din Codul muncii se calculează în mod automat pentru simplul fapt al întârzierii și nu ar trebui verificată vinovăția angajatorului în reținerea plăților.

31. Potrivit pct. 27 din Decizia Curții Constituționale nr. 35 din 23 martie 2020, „ține de competența instanței să constate, în cazul examinării litigiilor de muncă, dacă angajatorul nu și-a executat obligațiile prevăzute de lege și de contractul individual de muncă dintr-un motiv care nu-i poate fi imputat, faptele respective

fiind constatate în fiecare caz aparte, reieșind din circumstanțele de fapt și probele prezentate de angajator”.

32. Astfel, instanțele inferioare nu doar că au fost în drept, dar au fost obligate să examineze vinovăția angajatorului pentru a aprecia dacă penalitatea este sau nu datorată. A critica această abordare echivalează, în esență, cu a critica faptul că instanțele și-au exercitat atribuțiile legale – ceea ce denotă un recurs vădit neîntemeiat.

33. Potrivit art. 442 alin. (2) CPC, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

34. În speță, recurentul nu a indicat expres art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă ca temei de recurs, nici din conținutul cererii de recurs nu rezultă o argumentare privind aprecierea arbitrară sau vădit nerezonabilă a probelor.

35. În schimb, recurentul contestă concluziile instanței în baza unei interpretări personale a legii, fără a combate analiza probatorie efectuată de instanță. Aceasta înseamnă că nu sunt întrunite condițiile legale pentru a permite Curții Supreme de Justiție să reanalizeze probele, iar critica rămâne una de dezacord cu soluția pronunțată.

36. În concluzie Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul lui Sergiu Popușoi este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici serioase deciziei instanței de apel.

37. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul lui Sergiu Popușoi.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat